

МАКЕДОНСКАТА САГА

Не можам а во текот на секое предизборие, вакво или онакво, на парламентарно, локално или на претседателско ниво, години наназад а да не се прашам каде отиде онаа лево и десно ветувана и прикажувана оаза во централниот дел на Балканскиот Полуостров - нашата Македонија, кога на тоа место веќе повеќе од деценија се наоѓа пустина, посурова и побезмилосна кон народот свој и од Сахара. Нашето "цунами" или "катерини" се т.н. политичари, без никаква идеологија за земјата која ја водеа, која ја водат или која се нудат да ја водат. Ова што сега им се случува на граѓаните на Македонија не е сиромаштија во материјална, психичка, духовна, физичка смисла, туку веќе станува вистинска бедотија. Комплетната незрелост на институциите на системот, на сите три извршни власти и на нејзините први луѓе е сосема докажана. Вокабуларот кој се употребува и на тој со најстар вид погледот му го заматува. Со дисквалификувањето на оној, длабоко верувам, сè уште здрав македонски разум губиме сите, затоа што нашата премореност на денот кога ќе треба да го дадеме својот глас за сопствената иднина може да нè остави дома, зачаурени и преморени од гранатирањето со светлите програми, свесни за невидените а веќе слушнатите измами.

Штом излеземе надвор како да сме претплатени да нè потчукнат затоа што тоа што во земјава сами на себе си го извезуваме, таму во белиот свет никој не ни помислува да го купи. Грдо е да се каже дека е трагикомично нашето однесување, но факт е дека е такво, само затоа што се прават обиди да се прикријат домашните заговори за идната несреќна судбина на Македонија.

Во нашава земја постои така да се рече "слободно" толкување на случувањата. Ако ги слушаш едните се преплашуваш од другите, сфаќаш дека се неефикасни, троти, вистински парадокси за опстојувањето на секоја област во оваа држава. Нивната (не)презентирана (не)креативност дозволува повторно да се прашуваме - и што сега и со кого понатаму? Колку сме свесни за тоа дека ни се заканува општа "чистка"?

Овие неколку реченици беа само еден израз на моментно незадоволство од севкупните состојби затоа што ниту сакам, ниту можам и да помислам да не верувам во овој македонски граѓанин дека конечно ќе го направи вистинскиот избор и ќе успее да ги совлада сите пречки за негово недемократско канализирање кон самоуништување. Големи или мали, буквално сите политички партии, секој нивен член, симпатизер мора длабоко во себе да осознае дека само со различно толкување, со свирење на иста мелодија на добро наштимуван оркестар ќе можеме да бидеме релевантен балкански и европски фактор. Ако се покажеме како конструктивен и стабилен соговорник тогаш наредните години нема да ни се случува ништо од минатото. Почувствувавме што значи да ти се разнебитува државата, да ти се уништува огништето, да ти крвават планините, националното богатство да ти се распродава како на панаѓур, секому како ќе му текне, кога ќе сака и кому ќе му одговора. Не смееме да дозволиме уште едно поигрување со националниот идентитет, бидејќи тоа би водело кон коцкање со територијалниот суверенитет и интегритет.

Оваа наша Македонија е богата земја, плодна. Доволен пример дека постои излез од економската бездна е тоа што еве уште има Македонци кои вложуваат во неа, инвестираат за нејзин финансиски просперитет. Оние силни пари собирани со години, таложени во перниците на странските банки, донесете ги тука, бидејќи од тука и се однесени, отворете ги фабриките, ревитализирајте го стопанството, земјоделството, сточарството, вработете ги невработените. Ако така се постапи тоа ќе значи дека се верува во оваа држава, во нејзината политичка, законска, економска сила, а тоа ќе биде знак дека кон неа со доверба можат да се однесуваат и сите заинтересирани субјекти за вложување во државата Македонија.

Криминалот, корупцијата нека завршат со тоа што никогаш повеќе нема да се прашуваме кога јагнињата ќе стивнат. Вредносниот систем за мерење на квалитетот а не на квантитетот, полека но сигурно го почна одбројувањето на изминатото време на сите државни непријатели.

Од основачот Ѓорѓија - Џорџ Атанасоски